

als gij gezondigd hebt, terwijl gij Bettie niet wilt vergeven daar zij toch met berouw tot u komt?" Deze woorden van het liefdevolle zusje hadden de gewenschte uitwerking. Het aangezicht van Eduard kreeg een blijmoedig aanzien, en na eene poos van stilzwijgen, zeide hij, bijna fluisterend: »Ik vrees, Emmie, dat ik zeer onchristelijk gehandeld heb, door zoo onbarmhartig en onvergevend jegens Bettie te zijn. Komt, laat ons naar haar gaan." Zij gingen toen gezamenlijk Bettie opzoeken, en, haar gevonden hebbende, gaf Eduard haar eene broederlijke vermaning, en verzegelde die met eene kus der verzoening. Nu was Bettie weer blijmoedig, haar verdriet werd vergeten, en zij betuigde dat zij nooit weer zoo ongehoorzaam zoude zijn.

Lieve kinderen, hoe schoon komt de liefde van eene zuster hier op den voorgrond! Ga heen, en doet gij desgelijks.

Wil de Heer hebben dat Zijn woord beperkt moet blijven tot slechts één werelddeel?

Wat was het afscheidswoord van den Heiland bij Zijn heengaan naar den Hemel?

Mogen wij onverschillig zijn omtrent den toestand der heidenen?

Wat zijn wij allen in staat om te doen voor de uitbreiding van Jezus koninkrijk?

Verhaal mij, hoe het gegaan is met een halve penny, door een kleinen jongen aan een leeraar gegeven,

teneinde hem te helpen om een kerk in Indië te bouwen?

Waarom is het Evangelie zoo krachtig?

Zal Gods woord ledig tot Hem wederkeeren?

Waar staat het: »Want gelijk de regen en de sneeuw van den hemel nederdaalt, en derwaarts niet wederkeert» enz.?

Wat is de oorzaak dat de geloovigen zoo min voor elkander bidden?

Wat getuigden de heidenen, van de eerste christenen?

Verhaal mij de geschiedenis van Emmie en Bettie?

HOOFDSTUK IX.

Nu lieve kinderen, gaan wij onze aandacht wijden
aan Gezang 155.

V e r s 1.

›Zingt, gij afgelegen landen !
Zingt, gij verste volken ! Zingt ;
Jezus reikt u zelf de handen,
Volken hoort ! Zijn heilstem dringt
Ook in 't einde tot u door ;
Al wat leeft dank' Hem daarvoor."

Zeer schoon roept de dichter de verre landen toe om te zingen. En de reden wordt aangegeven waarom ook de verste volken moeten zingen.

De reden is : ›Jezus zelf reikt hen de handen, en Zijne stem dringt ook tot hen door." Het woord des Heilands tot *alle* menschen is : ›Komt herwaarts tot Mij *allen* die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u ruste geven." Welk eene groote liefde en genade is dit ! Niemand, ja niemand is uitgesloten. De laagst-gezonkene, de diepst verachte, en meest doemwaardige zondaar, kan verlossing bekomen door Christus. Het is zooals een ander gezangvers zegt :

›Hoe ook afgezworven,
Hoe geheel bedorven,
Hoe gehecht aan 't kwaad ;
Wilt gij zalig wezen,

Niets hebt gij te vreezen,
Hier is hulp en raad ;
God vergeeft, de Midlaar leeft
Zelfs heeft Hij 't rantsoen gevonden
Voor de grootste zonden."

Lieve kinderen, gij hebt zeker al een muziekdoois gezien. Zoolang zij niet opgewonden is, is de doois dood en stom, doch zoodra men den sleutel gebruikt, wordt liefelijke muziek gehoord.

Zoo is het met onze harten. Voor dat Jezus er in komt, zijn zij dood, doch wanneer Hij er in heeft plaats genomen, komt er leven, en muziek wordt gehoord. Dit wil zeggen, wij zullen in staat worden gesteld om liefelijke getuigenis aan anderen te geven, met betrekking tot de waarde van het Evangelie. Laat ons dan doen wat wij kunnen, om dit dierbaar Evangelie aan allen te brengen. Wij kunnen rondom ons beginnen. Wij hebben wellicht broertjes en zusjes, vriendjes en vriendinnetjes, bekenden en ook wel bedienden, die den Heere Jezus nog niet liefhebben. Welaan, hier is een heerlijk arbeidsveld. Laat ons met ernst daarin beginnen te werken. Kinderen moeten niet denken dat zij te zwak zijn om voor den Heiland te arbeiden.

Een Zondagsschoolscholier ontmoette op zekeren dag zijn onderwijzer in de straat, en verhaalde hem, dat hij op een bezoek ging naar een bloedverwant, in een buitendistrict.

„Wel," zeide de onderwijzer, „wat zult gij doen wanneer gij er zijt?"

„Ik zal dag bij dag spelen," antwoordde de jongen.

›Ja,“ hernam de onderwijzer, ›dat zal goed wezen voor u zelve. En wat gaat gij meer doen?”

›Mogelijk zal ik de boeren wat helpen in hunne landerijen,“ gaf de knaap ten antwoord.

›O ja, dat zal goed wezen voor de boeren,“ zeide de onderwijzer, ›doch wat zult gij voor uwen Hemelschen Vader doen?”

›Wat kan ik, ik, arm kind, toch doen,“ hernam de knaap.

›Dit zal ik u zeggen, zie hier is een aantal traktaatjes, neem die en verspreid ze, naar dat gij gelegenheid vindt.“ De jongen nam de blaadjes bereidwillig aan. Nadat hij eenige dagen bij zijne vrienden was, geraakte hij in kennis met een knaap van twaalf jaren oud. Aan dezen bood hij een der traktaatjes aan, doch het werd geweigerd, op grond dat hij niet kon lezen. ›Doch,“ zeide de jongen naderhand, ›er zijn menschen te huis die lezen kunnen, en ik zal het aan hen geven. Eenige dagen later ontmoetten zij weer elkander: . ›Dat moet een aardig boekje geweest zijn, dat gij mij gegeven hebt,“ merkte de ontvanger aan. ›Ik gaf het aan mijn vader, hij las het, daarna werd het gelezen door mijne moeder, broeders en zusters. Nu wordt de Bijbel elken morgen en avond gelezen, en ik hoor er ook iets goeds uit. Wij gaan nu ook des Zondags geregeld naar kerk, en zoover ik weet, is dit in jaren niet gebeurd.”

Dus ziet gij, lieve kinderen, hoeveel goeds er is te weeg gebracht door het verspreiden van één traktaat. Ook gij kunt zulke geschriftjes verspreiden, en op andere wijzen nuttig zijn.

V e r s 2.

»Jezus wil zijn roem verhoogen,
Jezus, Gods en 's menschen Zoon;
In zijn hand is alvermogen,
Menschenliefd' omringt zijn' troon;
Welk een stof tot lof en vreugd!
Hemel, aarde, weest verheugd!»

Hoe meer het Evangelie verbreid wordt, hoe meer de roem van Jezus verhoogd wordt. Wel mocht de dichter hemel en aarde toeroepen hierover verheugd te zijn.

V e r s 3.

»Ja, wij zien ontelbre scharen
Luistren naar zijn liefdestem,
Hier beschaafden, daar barbaren,
Vrijen, slaven dienen Hem;
Dalen rijst! zinkt, bergen, neêr!
Baant den weg voor onzen Heer.»

Hoe groot is de liefde Gods in Jezus Christus onzen Heer! Aan beschaafden, barbaren, vrijen en slaven wordt het Evangelie te gelijk aangeboden.

V e r s 4.

»Ziet! Hij komt, om alle volken
Mild te zegnen, als hun God!
Met Hem dalen uit de wolken
Stroomen neêr van heilgenot!
Zelfs in 't land van slavernij
Maakt de Zoon in waarheid vrij.»

Laat ons God danken, dat de tijd van slavernij voorbij is, ook voor ons land. Doch allen die de zonde beminnen, zijn slaven van den Satan.

Jezus alleen, kan hen vrij maken. Welk eene verplichting rust op ons, om den naam van Jezus aan alle creaturen te prediken! Zonder Hem, als Verlosser, zal de arme zondaar in de banden van den Duivel blijven, en de hemel is voor hem gesloten.

V e r s 5.

»Zoo, zoo zien wij 't Godsrijk komen,
 't Koom steeds meerder elken dag!
 Amen, zeggen alle vromen
 Kom, ja kom, o blijde dag!
 Dat al 't menschelijk geslacht
 Aan den Heer word' toegebracht!"

Het moet de vurige wensch van al Gods kinderen wezen, dat de liefelijke naam van Jezus zoo spoedig mogelijk moge gehoord worden, van rivier tot rivier van zee tot zee, ja, tot aan des werelds uiterst einde. Daarvoor moet veel gebeden worden, en veel geldelijke hulp verleend worden. Jezus moet, en zal als Koning heerschen. Gods woord leert ons dat, »alle knie voor Hem moet buigen, en alle tong Zijn lof getuigen."

Wat is het woord des Heilands tot alle menschen?

Hoe is de toestand van onze harten vóór Jezus er in komt?

Waar kunnen wij beginnen om het Evangelie te verspreiden?

Verhaal mij de geschiedenis van een Zondagsschoolscholier en een traktaatje?

Wie zijn nog slaven van den Satan?

Wat moet de vurige wensch van al Gods kinderen zijn?

Wat getuigt Gods woord met betrekking tot den Heere Jezus, en de volkeren der wereld?

HOOFDSTUK X.

Nu gaan wij over een gezang spreken, dat weinig wordt gezongen. Het is de Lofzang van Maria, welke te vinden is tusschen de Psalmen en Gezangen.

Vers 1.

»Mijn ziel verheft Gods eer;
Mijn geest mag blij den Heer
Mijn Zaligmaker noemen,
Die in haar lagen staat,
Zijn dienstmaagd niet versmaadt,
Maar van zijn gunst doet roemen!»

Wie kan mij zeggen, waar wij dezen lofzang, hier op rijm gesteld, in den Bijbel vinden?

Een antwoordt: »In het eerste hoofdstuk van Lukas.»
Juist.

Gij weet, lieve kinderen, dat Maria de moeder was van onzen Heere Jezus. De Roomsche Kerk aanbidt haar. Dit mocht volstrekt niet zijn. Er staat in het woord des Heeren geschreven: »Den Heer uwen God zult gij aanbidden, en Hem alleen dienen.» Maria was maar een bloot mensch, en daarom mocht haar de hulde, die aan het Opperwezen behoort, in geen deele worde toegebracht.

Toch zou het goed zijn als er meer over haar gepredikt werd. Wij moeten niet vergeten hoeveel

zorg, als moeder, zij aan onzen Heiland heeft besteed. Wie weet hoevele slapelooze nachten zij heeft doorgebracht, en kommervolle dagen gehad om Zijntewil. Hij was zeker ook onderhevig aan de gewone kinderziekten, en gevaren aan de kindsheid verbonden. Buiten twijfel heeft zij ook veel voor Hem gebeden.

In haar lofzang maakt Maria melding van »haar lagen staat.” Wie kan mij zeggen wat zij daarmede bedoelt? Ik hoor iemand antwoorden: »Zij meent dat zij arm was.” Ja, dit is zoo. Zij *was* arm. Toch, iemand kan arm zijn, en daarom niet veracht. Armoede brengt niet noodwendig verachting mede. Wij maken ons veracht als wij een onfatsoenlijk leven hebben. Dit was niet het geval met Maria. Maar zij behoorde niet tot de rijken en edelen dezer wereld, en ook daarom spreekt zij van »haar lagen staat.”

Vers 2.

»Want zie, om 's Heeren daan,
Zal elk geslacht voortaan,
Alom mij zalig spreken;
Wijl God, na ramp en leed,
Mij groote dingen deed.
Nu is zijn macht gebleken.”

Alle geslachten zullen deel hebben aan Jezus, want Hij is de Zaligmaker van allen, daarom zegt Maria in haar lofzang: »Elk geslacht zal voortaan mij zalig spreken.” Hoever strekt de liefde van Jezus zich uit! Hij heeft *alle* menschen lief, en verlangte de zaligheid van *een ieder*. Iedereen die *wil*,

kan Gods zalig kind worden. Wij lezen in het boek der Openbaring deze merkwaardige woorden: »Die *wil*, die kome en neme het water des levens *om niet*.”

Vers 3.

Hoe heilig is zijn naam!
 Laat volk bij volk te zaam
 Barmhartigheid verwachten;
 Nu Hij de zaligheid
 Voor die hem vreest, bereid,
 Door al de nageslachten!”

Onze namen moeten ons altoos van groote waarde zijn. Niemand stelt vertrouwen in iemand die een slechten naam heeft. De naam van Jezus is heilig, en »Er is geen andere naam waardoor de menschen kunnen zalig worden.” Door dien naam kunnen alle volkeren barmhartigheid verwachten. Hoe barmhartig is Jezus.

Vers 4.

»Des Heeren arm is sterk;
 Hij deed een krachtig werk;
 Die hoog zijn van gevoelen,
 Heeft Hij verstrooid, verward
 Met alles, wat het hart
 Dier trotschen mocht bedoelen.”

Zoolang wij nog hoog zijn van gevoelen, en trotsch, kan de Heere Jezus in onze harten niet inkomen. Slechts bij de nederigen wil Hij wonen. Zoolang

Naäman de Syriër nog trotsch en grimmig was, kon hij niet gereinigd worden.

Vers 5.

›Die stout zijn op hun macht,
 Heeft Hij versmaad, veracht,
 Gestooten van de tronen;
 Maar Hij verhoogt en hoedt
 Het nederig gemoed,
 Waarin zijn Geest wil wonen.”

Wij lezen in den Bijbel van een trotschen koning Nebukadnezar, dat God hem van zijn troon heeft gestooten, en dat hij zijne woning bij de dieren des velds voor eenen tijd moest nemen. De tijd laat het mij niet toe, anders kon ik vele andere voorbeelden noemen. ›God wederstaat de *hoovaardigen*, maar de *nederigen* geeft Hij genade.” Laat ons den Heere vragen om ons nederigheid des harten te geven. Jezus, ons groote voorbeeld, zegt: ›Leert van Mij dat ik *zachtmoedig* ben, en *nederig* van hart, en gij zult ruste vinden voor uwe zielen.”

Vers 6.

›Hij heeft, na lang geduld
 Met goederen vervuld
 Der hongerigen monden;
 Hij zag geen rijken aan;
 Maar heeft ze in hunnen waan,
 Gansch ledig weggezonden.”

De Heiland zegt in de bergrede: ›Zalig zijn zij die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want

zij zullen verzadigd worden." Wanneer iemand ziek is, heeft hij geen eetlust. Zoo ook, wanneer een kind geen smaak heeft in geestelijke dingen, is het een teeken dat het ziek is in de ziel. Laat ons naar den grooten medicijnmeester Jezus gaan."

•Hij zag geen rijken aan."

Het is moeielijk voor een rijken man om den hemel in te gaan. De Heiland zelf zegt: •Hoe bezwaarlijk zullen de rijken ingaan in het Koninkrijk der hemelen."

Gij weet, kinderen, dat er eens een rijke jongeling bij den Heiland kwam, en zijne begeerte te kennen gaf om in den hemel te komen. Hij meende dat hij al de geboden des Heeren volbracht had, doch hij had het ver mis. Toen Jezus den eisch stelde dat hij al zijne goederen moest verkoopen, en het geld onder de armen verdeelen, ging hij bedroefd weg. Laat ons streven naar den schat in den hemel.

Vers 7.

•Zijn goedheid klom ten top ;
 Hij nam zijn Isrel op,
 Naar 't heil, zijn knecht beschoren,
 Gelijk Hij, ons ten troost,
 Aan Abram en zijn kroost,
 Voor eeuwig had gezworen."

De Heere Jezus was geboren uit het geslacht van David, en dus een Jood. Ook voor de Joden is Hij gestorven. Treurig is het echter te zeggen, dat de Joodsche natie den Heere Jezus verworpen heeft. Zij riepen uit: •Zijn bloed kome over ons, en over

onze kinderen." Doch, Gode zij dank! dat het Evangelie in onze dagen ook ingang onder de Joden begint te vinden.

Welke Kerk is het die de maagd Maria aanbidt?

Mocht dit zijn, en waarom niet?

Zou het ook goed zijn als er meer over Maria gepredikt werd?

Was Maria arm?

Brengt armoede noodwendige verachting mede?

Waardoor maken wij ons veracht?

Kan slechts *een* geslacht aan Jezus deel hebben?

Wie kan zalig worden?

Kunnen wij vertrouwen stellen in iemand die een slechten naam heeft?

Is er ook een anderen naam dan die van Jezus, door welke de menschen kunnen zalig worden?

Kan de Heere Jezus in onze harten in komen zoolang wij hooggevoelend en trotsch zijn?

Bij wie alleen wil Jezus wonen?

Wie kon niet gereinigd worden zoolang hij trotsch en grimmig was?

Van welken trotschen koning lezen wij in den Bijbel, die door God van zijn troon gestooten werd?

Wat zegt de Heere Jezus met betrekking tot de nederigheid?

Wat zegt de Heiland in Zijn bergrede van hongeren en dorsten?

Wie is de groote medicijnmeester der zielen?

Wat zeide de Heere Jezus van een rijken man?

Voldeed de rijke jongeling aan den eisch van den Heere Jezus, dat hij zijne goederen moest verkoopen, en het geld onder de armen verdeelen?

Naar welken schat moeten wij streven?

Uit welk geslacht was de Heere Jezus geboren?

HOOFDSTUK XI.

Nu, lieve kinderen, gaan wij behandelen de lofzang van Zacharias, die te vinden is tusschen de Psalmen en Gezangen.

V e r s 1.

›Lof zij den God van Israel,
Den Heer, die aan Zijn erfvolk dacht,
En, door Zijn liefderijk bestel,
Verlossing heeft te weeg gebracht ;
Een hoorn des heils heeft opgericht !
't Geen Davids huis was toegezegd,
Dat wil Hij ons nu schenken ;
Gelijk Gods trouw, van 's aardrijks ochtendstond,
Door der Profeten wijzen mond,
Zich hiertoe aan de vaderen verbond."

In Psalm 132 vers 17, lezen wij van den ›hoorn des heils" waarvan in dit vers melding wordt gemaakt. Daar vinden wij deze woorden : ›Daar zal Ik David eenen hoorn doen uitspruiten ; Ik heb voor mijnen Gezalfde eene lamp toegericht." Dit ziet op onzen Heere Jezus.

In het 1ste hoofdstuk van Lukas, het 69ste vers, komen deze woorden voor : ›En heeft ons eenen hoorn der zaligheid opgericht, in het huis van David Zijnen knecht."

Ziet, lieve kinderen, de waarheid van Gods woord! Honderden jaren te voren had David deze woorden gesproken, en nu werden zij volbracht in den tijd van Zacharias. Laat ons Gods woord op hoogen prijs stellen, en onderschrijven wij wat de dichter zegt:

»Heil'ge Bijbel, woord des Heeren,
O wat schatten biedt gij aan.»

—
V e r s 2.

»God had hun, tot hunn' troost, gemeld,
Hoe Zijn genâ ons redden zou
Van onzer hatren wreed geweld;
Nu blijkt Zijn onverwrikbre trouw;
Nu toont Hij Zijn barmhartigheid,
Van ouds den vaders toegezeid
En dat Hij wil gedenken
Aan 't heilverbond, aan dien gestaafden eed,
Dien Hij weleer aan Abram deed;
Aan Zijn verbond, dat van geen wanklen weet.»

De Heere had aan Abraham beloofd, dat in zijn geslacht alle geslachten der aarde gezegend zullen zijn, dit wil zeggen, dat de Heere Jezus in de wereld zou komen, om zondaren zalig te maken. Van den »eed aan Abraham gedaan" door den Heer, en in dit vers vermeld, lezen wij in Genesis 22 vs. 15 tot 18: »Toen riep de Engel des Heeren tot Abraham ten tweede male van den hemel, en zeide: Ik zweer bij Mij zelve, spreekt de Heere; daarom dat gij deze zaak gedaan hebt, en uwen zoon, uwen eenige, niet onthouden hebt; voorzeker zal Ik u grootelijks zegenen, en uw zaad zeer vermenigvuldigen, als de

sterren des hemels, en als het zand, dat aan den oever der zee is; en uw zaad zal de poorte zijner vijanden erfelijk bezitten. En in uw zaad zullen gezegend worden alle volken der aarde, naardien gij Mijne stem gehoorzaam geweest zijt."

Vers 3.

»Hij speld' ons, dat wij t' aller tijd,
Wanneer die blijde heildag rees,
Van 's vijands dienstbaar juk bevrijd,
Hem dienen zouden zonder vrees,
Naar 't heilig recht, in ware deugd.
O dierbaar kind! O stof van vreugd!
Geschenk van 't Alvermogen!
Elk noem U Gods Profeet, en geef' U eer,
Gij treedt voor 't aanschijn van den Heer,
En baant zijn' weg door leven en door leer."

Het »dienstbaar juk" waarvan wij bevrijd worden door den Heere Jezus, is het juk der zonde. Zooals het hier staat, is Jezus een »*geschenk*" van het Alvermogen. Denkt er aan, lieve kinderen, een *geschenk*; »Want alzoo lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijnen eeniggeboren Zoon *gegeven* heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe." Welk een heerlijk geschenk is dit. Laat ons dit op hoogen prijs stellen. Hoe verregaande ondankbaar is het kind dat weigert om dit geschenk aan te nemen! En niet alleen ondankbaar, maar goddeloos!

Hier wordt gesproken van het banen van een weg door »leven en door leer." Jezus heeft Zijn weg in

de wereld aldus gebaad. En dit moeten ook wij doen. Ons dagelijksch leven moet overeenkomstig wezen met onze belijdenis.

—

Vers 4.

»Dus wordt des Heeren volk geleid,
 Door 't licht, dat nu ontstoken is,
 Tot kennis van de zaligheid,
 In hunne schuldvergifenis :
 Die nooit in schooner' glans verscheen
 Dan nu, door Gods barmhartigheên
 Die, met ons lot bewogen,
 Om ons van zond' en ongeval t' ontslaan,
 Een star in Jakob op doet gaan,
 De zon des heils doet aan de kimmen staan.»

Het licht dat ontstoken is, waarvan hier gesproken wordt, beteekent onze Heere Jezus. Jesaja heeft ook van Hem geprofeteerd in dien zin. In het 9de hoofdstuk, het 1ste vers, leze wij deze woorden: »Het volk, dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien; degenen, die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal een licht schijnen.» De Heiland heeft ook met betrekking tot Zichzelve betuigd: »Ik ben het licht der wereld.» Doch dan zegt Hij ook van Zijne navolgers: »Gij zijt het licht der wereld.» Laat ons dit niet vergeten. Wij moeten de getuigen van Christus zijn op aarde.

De Zaligmaker wordt ook van gesproken, in dit vers, onder de benaming van »een ster," en van de »Zon des Heils." Hoe helder schijnt een ster! Een licht schijnende in de duisternis! Zoo was het met

Jezus. Zoo moet het ook met ons zijn. De zon verblijdt alles met hare stralen. Zoo verspreidde Jezus ook blijdschap om zich heen. Laat ons er naar streven om dit ook te doen.

Waar lezen wij van den ›hoorn des heils?

Lees mij eens die woorden voor?

Waar lezen wij het ook in het Nieuwe Testament?

Aan wien had de Heere beloofd dat in zijn geslacht, alle geslachten der aarde zouden gezegend zijn?

Waar lezen wij van den eed aan Abraham gedaan door den Heer?

Van welk juk worden wij door den Heere Jezus bevrijd?

Wat moet overeenkomstig wezen met onze belijdenis?

Waar lezen wij: ›Het volk dat in duisternis wandelt zal een groot licht zien?›

Wat heeft de Heiland met betrekking tot Zichzelfen betuigd?

En wat met betrekking tot Zijne navolgers?

HOOFDSTUK XII.

Lieve kinderen, wij keeren nu terug tot de volgorde der Gezangen en bespreken Gezang 8.

V e r s 1.

›O God, eer 't aardrijk was gegrond,
Eer G' al, wat eenmaal niet bestond,
Uit niet riept in het wezen;
Eer d' aanvang was van plaats en tijd,
Waart G' alles, wat Gij heden zijt,
Oneindig, nooit volprezen."

Hier staat dat God alles uit niet riep in het wezen. Dit beteekent dat God alles uit niet heeft gemaakt. Neemt nu uwe Bijbels en leest mij de geschiedenis van de schepping voor. Ik laat het aan u om te vinden waar het geschreven staat.

V e r s 2.

›En dan, als van 't gesloopt heelal
Geen spoor meer over wezen zal,
Zult Gij dezelfde blijven:
Uw grootheid en uw wonderkracht
Verbergt geen ondoordringbre nacht,
Zijn in geen perk t' omschrijven."

»En dan als van 't gesloopt heeal
 Geen spoor meer over wezen zal,
 Zult Gij dezelfde blijven.»

Dat het heeal gesloopt zal worden, beteekent dat deze wereld zal vergaan. Eens is zij door water vergaan, in den tijd van Noach. Gij weet, kinderen, dat God een teeken aan Noach gaf, dat de wereld nooit weer door water zou vergaan. Doch eens zal zij weer door vuur ten einde komen. Dan zal er een nieuwe wereld bestaan, waarin geene zonde, maar slechts gerechtigheid zal wonen. Het is mogelijk dat de aarde dan tot verblijf zal verstrekken voor de hemelingen. Koning David schijnt dit op het oog gehad te hebben. In Psalm 25 op rijm, komt dit vers voor :

»Wie heeft lust den Heer te vreezen,
 't Allerhoogst en eeuwig goed?
 God zal zelf zijn leidsman wezen;
 Leeren hoe hij wandlen moet;
 't Goed dat nimmermeer vergaat,
 Zal hij ongestoord verwerven,
 En zijn godgeheilgd zaad
 Zal 't *gezegend aardrijk* erven.»

Ook voor, en na deze omwenteling blijft de Heer dezelfde. Hij is onveranderlijk. Welk een troost voor ons is dit, dat wij eenen hemelschen Vader hebben, bij wien geene verandering is. Een kind kan eenen liefderijken aardschen vader hebben, die alles voor hem doet om hem gelukkig te maken. Naderhand veranderen zijne omstandigheden zoozeer, hij wordt misschien arm, dat hij met den besten wil

ter wereld niet meer in staat is voor zijne dierbaren te doen wat hij had willen doen. Zoo is het echter met onzen hemelschen Vader niet gesteld.

»Hij is, en blijft al wat Hij is,
Tot in alle eeuwigheden.»

Vers 3.

»Gij zijt, en niets bestaat als Gij,
En aard en hemel gaan voorbij
Als dampen, die verdwenen:
Hun zijn is als d' ontleende glans
Der wolken aan den hemeltrans,
Van 't zonnelicht beschenen.»

In het boek der Openbaring lezen wij van eenen nieuwen hemel, en eene nieuwe aarde. Neemt uwe Bijbels en leest met mij Openbaring 21 vers 1: »En ik zag eenen nieuwen hemel, en eene nieuwe aarde; want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbij gegaan, en de zee was niet meer.»

Hoe dwaas is het om deze vergankelijke wereld lief te hebben. Laat ons met den dichter zeggen:

»Wereld, ach wat is uw waarde
Bij 't volzalig hemelhof?
Wijk, ja wijk o nietig' aarde,
Wijk, al wat mij boeit aan het stof.»

Veel is er echter in de wereld dat aangenaam is, en waarvoor wij den Heer moeten dankbaar zijn. Laat ons bij het genieten van al de zegeningen Gods, onze harten los houden van al het ondermaansche, en het hemelsche zoeken.

Vers 4.

•Gij zijt al 't geen Gij eeuwig waart,
Behoeft noch hemelheir noch aard,
Noch duizend wereldkloten:
Geen schepping, hoe volmaakt z' ook zij,
Voegt iets tot uw volmaaktheid bij,
Niets kan haar ooit vergrooten."

Ja, het is zooals het hier staat, de Heer heeft geen hemelheir noodig, noch bewoners van de aarde. Het woord wereldkloten beteekent eenvoudig werelden. God heeft noch engelen, noch hemelingen, noch duizenden werelden noodig. En toch gebruikt de Heer de engelen. Want zij dienen Hem. Ook maakt Hij gebruik van menschen om Zijn woord te verbreiden. Maar Hij heeft ze niet van noode. Laat ons dankbaar zijn aan den Albestierder dat Hij gebruik wil maken van onze nederige diensten. Wij moeten het tot een groote eer rekenen om voor den Heer te kunnen arbeiden.

Vers 5.

•U zelv' genoeg, U zelv' gelijk,
Schoon alles buiten U bezwijk',
Schoon werelden verouden,
Gij blijft; uw Evangeliewoord
Zal eeuwig met U ongestoord
Zijn kracht en stand behouden."

De wereld zal vergaan met al hare begeerlijkheden, maar het woord des Heeren bestaat tot in der eeuwigheid. Laat ons derhalve Gods woord liefhebben.

Vraagt den Heer om genade, teneinde uw levensvandel te kunnen richten naar deszelfs voorschriften.

In Psalm 119 vers 9 wordt deze vraag ons voorgelaten: »Waarmede zal de jongeling zijn pad zuiver houden? Als hij dat houdt naar Uw woord.» Lieve kinderen, denkt hieraan.

Vers 6.

»Dat berg en heuvel nederstort,
 Dat klip en rots verbrijzeld word',
 Dat aard en zee verdwijnen;
 O God! uw eeuwig heilverbond
 Rust op een' onverwrikbren grond,
 Dien niets kan ondermijnen.»

Het verbond dat de Heer met ons maakt is een *eeuwig* verbond. In Jesaja 55, het 3de vers, lezen wij: »Want Ik zal met u een *eeuwig* verbond maken, en u geven de gewisse weldadigheden van David.» De mensch gaat ook dikwijls een heilig verbond met een medemensch aan, doch die wordt, helaas! dikwijls snood geschonden. Maar op het verbond dat de Heere met ons aangaat, kunnen wij rekenen, want Hij zal nooit Zijn verbond breken.

Vers 7.

»Wat klaag ik in 't verdwaasd gemoed,
 Wat zucht ik dan om nietig goed
 Van 't onbestendig leven!
 Wat jaag ik naar een broos genot,
 Alsof mij van geen duurzaam lot
 Verzeekring waar gegeven.»

Hoe dwaas is het van duizenden menschen, om zoo te jagen naar dingen van dit onbestendig leven ! En toch moet dit leven eene voorbereiding zijn voor ons tot een hooger leven. Laat de taal onzer harten zijn, zooals het staat in het 3de vers van het morgen-gezag, Gezang 179 :

»Is voorbereiding 't groote doel
Van dit kortstondig leven,
Dat ik den prijs des tijds gevoel',
Mij tot die taak gegeven!
Och! dat ik vlijtig woekren leer'
Met d' afgewogen uren;
Het eens vervloogne keert niet weêr,
Maar wat het wrocht blijft duren.»

V e r s 8.

»Wat klaag ik, die uw woord ontving
Van volle schuldvernietiging,
Door Jezus bloed verkregen,
Van eeuwig erfdeel in het licht
Van uw vertroostend aangezicht,
Ver boven aardschen zegen!»

Wanneer onze zonden uitgewischt zijn door het bloed van Christus, dan hebben wij alle reden om te juichen, en niet te klagen.

V e r s 9.

»Gewis, mijn misdrijf is geboet,
 Gij hebt m' om Jezus dierbaar bloed
 Genadig aangenomen;
 Uw liefde leidt mij bij de hand,
 En ik, ik heb het onderpand
 Van uw gena' bekomen."

Kunt gij ook, lieve kinderen, zeggen dat Jezus "genadig heeft aangenomen?" Indien ja, gelukkig zijt gij. Dankt God er voor. Indien niet, weest dan niet gerust, want zonder Christus is er geene zaligheid.

V e r s 10.

»Ja, U behoer ik, U, mijn God,
 Beschikker van geheel mijn lot!
 Van U zal niets mij scheiden:
 De wereldvreugd vergaat met haar,
 Maar Gij zijt onveranderbaar;
 Uw heil wil ik verbeiden."

Kunt gij, lieve kinderen, het den dichter nazeggen, »Ja, U behoer ik, U mijn God?" Zoo neen, hoe eerder dat gij den Heer zoekt, hoe beter. Geloof mij, het zal u nooit berouwen. De Bijbel zegt: »Die Mij vroeg zoeken, zullen Mij vinden." Zoekt dan den Heer in uwe jonge jaren, want het is de beste tijd. Wij mogen geen uitstel maken, want ons leven is niet in ons bezit.

Nu, lieve jonge lezers en lezeressen, ga ik van u afscheid nemen, want ons gesprek is ten einde. Ik vertrouw dat, wat wij met elkander besproken hebben,

u tot nut en zegen zal zijn geweest. Indien gespaard, zal ik mogelijk bij eene andere gelegenheid het gesprek voortzetten.

Waaruit heeft God alles gemaakt?

Waar lezen wij van de schepping?

Wat beteekent het dat het heelal gesloopt zal worden?

Waardoor is de wereld eens vergaan, en in wiens tijd?

Zal de wereld ooit weer door water vergaan?

Waar lezen wij van eenen nieuwen hemel, en eene nieuwe aarde?

Wat beteekent het woord »wereldklooten»?

Maakt God gebruik van engelen en menschen?

Wat staat in Psalm 119 vs. 9?

Zal de Heer ooit Zijn verbond breken?

Aan welke dwaasheid maken duizenden menschen zich schuldig?

Wanneer hebben wij alle reden van juichen?

Zal het ooit iemand berouwen den Heer gezocht te hebben?

ZA 264.2 DE
BEER